

[Energiministeren]

Situationen kan, hvad andre ting end olie og gas angår, stille sig så meget anderledes, at en sådan fastlåsning ville være forkert.

I anledning af fru Lone Dybkjærs bemærkninger om økonomiske og administrative konsekvenser må jeg indrømme, at det ikke har været muligt at lave en dybtgående beskrivelse af dette lovforslags samlede virkning på energiadministrationen. Det, der var lagt fast i efteråret, var det, jeg har kaldt den færdige etablering af ministeriet. Dets mandskab og nuværende organisering kan håndtere opstarten af de beslutninger, som nu er ved at blive ført ud i livet. Men for så vidt angår den videre forvaltning, tør vi endnu ikke sige, at vi ikke får brug for flere folk. Men hvordan og hvorledes, og hvad der skal ligge hvor, vil vi altså undersøge grundigt, sådan som det er skrevet i bemærkningerne.

Til hr. Waldorff vil jeg sige, at jeg selvfølgelig synes, at indledningen i hr. Waldorffs indlæg var en saglig og balanceret beskrivelse af det, der her er foreslået. Det, at vi har fastholdt, at de fund, som den nuværende bevillingshaver har gjort, skal kunne beholdes og udvikles af den nuværende bevillingshaver, samt at vi har accepteret en slags forspring på soklen på 7-9 blokke, men på nye vilkår, betyder faktisk ikke, at vi er i den situation, hr. Waldorff beskriver, og som hr. Kalnæs også var inde på, nemlig at så er der ikke mere at komme efter.

Men omvendt vil jeg til enhver tid være uhyre tilbageholdende med at påstå, at der er mere at komme efter, for det er jo præcis det, vi skal have nogen til at kigge på.

Hele diskussionen om, hvor meget der måtte være, eller hvor meget der kan findes, er selvfølgelig voldsomt fristende, men jeg vil advare imod, at vi går ind i den diskussion, for vi har altså faktisk et uhyre ringe grundlag at diskutere det på. Det er ikke så klædeligt, at det gør noget; det ligger nærmest i sagens natur.

Jeg har ikke noget nyt at føje til det, jeg tidligere har sagt om rækkevidden af §§ 14 og 15 i forhold til de nuværende bevillingshavere, men i anledning af at det gentages, dette med at skyde det ud, så man slet ikke får indvundet noget fra nogen af fundene frem til 2012, hvorefter man kunne lave et snuptag, så det ikke i realiteten hang sammen med en ressourceforvaltning, ville for mig at se både være magtfordrejning og eks-

propriation på én gang. Det sidste ville i så fald være uden erstatning. Hvis det blev lagt sådan op, som det antydes lidt, at vi bare ifølge § 15 kan udskyde til efter 2012, og så snupper vi olien, er det en tankegang, der godt nok er mig fremmed, men at det er et samfundsmæssigt ressourceforvaltningshensyn, der skal lægges til grund for iværksættelsen af indvindingsforanstaltningerne, er klart nok. Det er den tankegang, der er indeholdt i lovforslaget, og det er den, der vil blive administreret efter.

Hr. Poul H. Møller er inde på, at § 3 om forundersøgelsestilladelser ikke automatisk giver ret til at få eneretsbevilling. Det er rigtigt, den distinktion gør vi også klogt i at opretholde, sådan at vi får så mange som muligt til at kigge på tingene og give os deres vurderinger, sådan at vi kommer til at vide så meget som muligt, førend der skal forhandles med selskaberne for at finde ud af, hvem og på hvilke betingelser de skal i gang med eneretsbevillinger.

Så er der spørgsmålet om statsdeltagelse efter carried interest-princippet, så man senere hen kommer ind, hvis der er gjort fund; det tror jeg hr. Poul H. Møller har misforstået, for det er ikke noget, der er udtryk for at ændre på aftalerne og så kræve, at staten kommer med, hvis, såfremt, ifald. Det er et vilkår, der på forhånd bliver en del af en bevilling; det er på de vilkår, de går i gang, at hvis de finder olie, ved de, at staten vil kunne kræve at skulle være med i konsortiet, når man har fundet olie, med op til en eller anden procent. Det er ikke sådan, at man senere hen kommer og ændrer på den, og det er jo også grunden til, at vi kan se, at der i Norge, hvor man har haft disse forskellige runder, er forskellige vilkår på de forskellige blokke, alt efter hvornår man lavede aftalerne for den blok. Det vil vi også kunne opleve i fremtiden i Danmark, at ikke alle har de samme vilkår; det er muligt, at vi i 1995 udllyser nogle blokke på vilkår, som accepteres af olieselskaberne, men som er bedre for samfundet og skrappere for olieselskaberne end blokke, der bliver udlyst i 1989, eller hvad ved jeg.

Til hr. Mølgaard og mange andre, der har været inde på skattelovssammenhængen, kan jeg ikke sige andet nu, end hvad vi har sagt, havde jeg nær sagt, de sidste par gange, vi har drøftet disse spørgsmål, og vi vil altså